

Üç Güzel Kalam

– Mecit Aktürk · 28 Aralık 2012

Üç Güzel Kalam

Dünyaya geldiğim gün "merhaba" dedim kışa
"Buyur işte yol" dedi, sürdür beni yokuşa
Bir serabın ardından yol bitti koşa koşa

Güneşten iz ararken umudun giz'lerinde
Kaybettim gençliğimi çile dehlizlerinde.

Dediler, "hayat denen; acı, gözyaşı, keder"
Râzı oldum payıma; dedim "eyvallah kader"
Artık umrumda değil, "o ne dermiş, bu ne der"

Rabb'im ne der? derdim o; gâye Hakk'ın rızası
Korkutan, ölmek değil, kalbimin arzısı.

Ağuymuş, sudur sanıp, yudum yudum içtiğim
Sırat gibi yollardı üzerinden geçtiğim
Düşman çıktı; dost sanıp, fazla fiyat biçtiğim

Karanlık sokaklarda bir nur aradım durdum
Kalbimde ALLAH için sıcak bir yuva kurdum.

Her şeyin bir ömrü var; gelecek de geçecek
Gelecek en son anım bana kefen biçecek
Değil mi ki, her gelen bu âlemden geçecek

Yapılacak şey belli; gelmeden o en son an
Yaradan'a baş eğmek, BÂKÎ olana îman.

Yıllar bir bir tükensin, tükensin bir bir aylar
Dünya, üç adımlık yol; git gel hep aynı saylar
Açgözlü olanlara kalsın köşkler, saraylar

Varsın kabrim üstüne örümcek ağ dokusun

Yeter ki dostum olsun, bana rahmet okusun.

Toprağın kucağına uzanınca naaşım
Ancak o zaman biter dertlerim ve telaşım
Eksik olsun, istemem; olmasın mezar taşım.

Kanaatkâr olana yeter üç güzel kelâm,
Besmele, SABİR, şükür, zenginlik bu vesselâm...

Mecit Aktürk